

KAJA VAN MARCUS

Toneelstuk in zes bedrijven

Volwassenen spelen voor kinderen.

door

MARI-ANNE VAN DER VEER SWANK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAJA VAN MARCUS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARI-ANNE VAN DER VEER SWANK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kaja - een ruimtewezentje van de planeet Marcus.

Oma Heidedop.

Sanne - kleindochter.

Pennelik - verslaggever.

Kiekendief - fotograaf.

Twee decors:

Kamer van Oma.

Kantoor van Pennelik.

EERSTE BEDRIJF

Kamer van Oma. Oma (met bril) komt rechts op. Ze heeft een kopje thee in haar hand. Ze gaat aan tafel zitten, pakt de krant en slaat hem open)

Oma: Natuurlijk!! Weer de verkeerde bril. *(zet haar bril af en legt hem op de tafel. Ze kijkt zoekend rond)* Waar is mijn leesbril nu weer! Ik ben altijd mijn brillen kwijt. Eens even nadenken, waar heb ik hem voor het laatst gehad? *(van links klinkt een zacht gehuil. Oma staat op en loopt zoekend naar haar bril rond)* Oh wat stom, zonder mijn andere bril zie ik natuurlijk niks. *(er klinkt nog steeds gehuil. Oma loopt terug naar de tafel. Halverwege blijft ze stokstijf staan)* Wat hoor ik. *(luistert nog eens)* Het lijkt wel of er iemand huilt, dat zal mijn kleindochter Sanne toch niet zijn? Laat ik maar eens gauw gaan kijken. *(loopt naar links)* Misschien is ze gevallen en heeft ze zich bezeerd. *(links af en komt even later weer op)* Sanne kind, wat is er gebeurd, waarom huil je zo? Kom gauw hier. *(Kaja komt voorzichtig op)* Even mijn bril pakken, anders zie ik niks. *(loopt naar de tafel, zet haar bril op. Draait zich om, schrikt en begint dan te lachen)* Go meid, wat zie jij er leuk uit! *(Kaja huilt niet meer)* Zijn dat je nieuwe carnavalskleren? Wie heeft dat zo mooi gemaakt? Je moeder zeker weer? Knap hoor! *(Kaja zegt niets, oma loopt naar hem toe)* Waarom zeg je niets? Geef eens antwoord! Wanneer is het eigenlijk carnaval? Zeg, heb jij je tong verloren? *(Oma bekijkt Kaja beter en schrikt)* Jij bent Sanne niet!! Wie ben jij??

Kaja: Kaja.

Oma: Kaja? Wat een aparte naam. Ik ben oma Heidedop. Waarom zie je er zo vreemd uit? Waar kom je vandaan?

Kaja: Ploemp, ploemp, ik kom van Marcus.

Oma: Van Marcus? Daar heb ik nog nooit van gehoord. Waar ligt dat?

Kaja: *(wijst naar boven)* Ploemp, ploemp, daar ergens, in het heelal.

Oma: Maak dat de kat wijs! Ik mag dan wel oud zijn, maar ik ben echt niet gek!

Kaja: Het is echt waar! Ploemp, ploemp, ik kom van de planeet Marcus.

Oma: Ha ha ha, de planeet Marcus! En hoe ben jij dan hier gekomen?

Kaja: Ploemp, ploemp, met een ruimteschip.

Oma: Ha ha ha, met een ruimteschip! Hoe verzin je het!! Ik hou van grapjes, maar doe nu dat malle pak maar uit.

Kaja: Ploemp, ploemp, nee dat doe ik niet!!

Oma: En waarom dan niet?

Kaja: Ploemp, ploemp, dan sta ik in mijn bloetje.

Oma: Ha ha, in je bloetje! Nee, hou dan dat pakje maar aan.

Kaja: Ploemp, ploemp, ik wil naar huis!

Oma: Zal ik een raketje voor je bestellen? Dan schiet ik je wel terug naar..eh.... die planeet... Hoe heet die ook weer?

Kaja: Marcus. Ploemp, ploemp, geloof u mij toch!

Oma: *(naar de zaal)* Volgens mij is dit het vriendje van mijn kleindochter Sanne. Die twee halen altijd allerlei idiote streken uit. Dus ik zal het spelletje wel mee spelen. *(naar Kaja)* Waarom zeg je eigenlijk steeds ploemp, ploemp?

Kaja: Zo spreken wij op Marcus. *(begint te snikken)* Ploemp, ploemp, ik wil naar huis!

Oma: *(naar de zaal)* Hij speelt wel heel erg goed toneel hè, je zou hem bijna geloven. Hij ziet er trouwens heel erg lief uit. *(naar Kaja)* Kom, nu niet gaan huilen. *(gaat naar de tafel en gaat zitten)* Kom maar gezellig bij mij zitten. *(Kaja loopt naar de tafel en gaat naast de tafel, in kleermakerszit, op de grond zitten)* Je hoeft toch niet op de grond te gaan zitten! Ik heb stoelen genoeg hoor!

Kaja: Ploemp, ploemp, zo zitten wij altijd op Marcus.

Oma: Oh ja? Raar hoor! Maar goed, je moet het zelf weten. Wil je wat drinken?

Kaja: Ploemp, ploemp, nee dank u, ik wil naar huis.

Oma: Dat is toch heel eenvoudig!! Je stapt gewoon weer in je ruimteschip en vliegt naar huis.

Kaja: Ploemp, ploemp, het ruimteschip is weg.

Oma: Ach nee toch! *(van links klinkt gestommel, daarna wordt er geklopt)* Ha, dat zal Sanne zijn. Ze is laat. Ik ga even open doen. *(staat op)*

Kaja: *(staat ook op en in paniek)* Ploemp, ploemp, niemand mag mij zien!! Ploemp, ploemp, helpt u mij!

Oma: Ja natuurlijk, kom maar hier. Ga hier maar zitten. *(wijst naar de wasmand. Kaja gaat naast de wasmand zitten. Oma pakt een laken uit de wasmand en gooit dat over hem heen)*

Sanne: Oma, oma, doe eens open! Ik ben het, Sanne! Ik moet u iets vertellen! Vlug oma, doe nu open!!

Oma: Ja, ja, ik kom al! *(kijkt of Kaja helemaal onder het laken zit)* Er is niets meer van je te zien. *(loopt naar links en komt even later weer met Sanne terug)* Zo kind, ben je daar eindelijk.

Sanne: *(zet een tas met boodschappen op de tafel)* Oma, luister, oh oma ik moet u wat vertellen! Ik heb iets gezien onderweg, helemaal te gek!!

Oma: Rustig kind, wat is er in hemelsnaam aan de hand?

Sanne: Oh oma, er zijn allemaal agenten, verslaggevers en fotografen op de heide!

Oma: Echt waar? Op de heide?

Sanne: Daar heb je toch zo'n kale zandvlakte met van die jeneverbesstruiken er omheen.

Oma: Ja, dat weet ik. Maar wat moesten die lui daar dan?

Sanne: Ik ben gaan kijken.

Oma: Ja dat zal wel, je bent ook zo'n nieuwsgierig aagje.

Sanne: Stil nou oma! Ik ben dus gaan kijken. Toen werd ik weggestuurd. Maar... ik ben achter een jeneverbesstruik gekropen.

Oma: Vertel verder.

Sanne: Toen heb ik het gezien!!

Oma: Wat heb je gezien?

Sanne: Allemaal vreemde afdrukken in het zand.

Oma: Vreemde afdrukken.

Sanne: Ja, en weet u wat ze zeiden?

Oma: Nou!

Sanne: Dat er waarschijnlijk een ruimteschip is geland!

Oma: (*schrikt*) Een ruimteschip?? Dus dan is het toch waar!

Sanne: Wat is toch waar? (*Kaja beweegt onder het laken*)

Oma: Oh eh niets kind, vertel vlug verder.

Sanne: Er zijn ook vreemde afdrukken van schoenen gevonden.

Oma: (*zenuwachtig*) Goh, wat spannend allemaal! Maar wordt het geen tijd dat je naar huis gaat?

Sanne: (*verbaasd*) Naar huis, waarom?

Oma: Het is al laat en je moet morgen weer naar school.

Sanne: Oma! Morgen is het zaterdag! Dan hoef ik niet naar school. Volgens mij gelooft u me niet. Er is echt iets vreemds gebeurd op de hei!

Oma: Ja, ik geloof je wel. En daarom moet je naar huis.

Sanne: Krijg ik dan ook geen limonade meer?

Oma: De limonade is op.

Sanne: Niet waar oma, ik heb toch limonade meegebracht. Dat had u toch besteld.

Oma: Oh ja, nou vooruit dan maar. Schenk het zelf maar in.

Sanne: (*verbaasd*) Oma, wat doet u vreemd. Voelt u zich wel goed? Is er iets?

Oma: (*kribbig*) Nee, er is niets.

Sanne: (*naar de zaal*) Wat doet ze toch raar! (*pakt de limonade uit de tas en zet die op de tafel, loopt richting de keuken. Ziet het laken*) Oma, wat is dat?

Oma: Dat is een berg wasgoed, vuil wasgoed.

Sanne: Dat leg je toch niet in de kamer? Het ziet er trouwens heel schoon uit!

Oma: Zeur niet, ga een glas halen en neem er voor mij ook een mee.

Sanne: *(haalt haar schouders op en loopt naar de keuken)* Goed hoor.

Oma: *(tilt het laken een stukje omhoog en fluistert)* Kaja, ik geloof je. Ik zal je helpen, wees maar niet bang. *(Sanne komt terug, oma schuift gauw het laken weer op zijn plaats)*

Sanne: Was u in uzelf aan het praten, oma?

Oma: Oh ja, dat doe ik wel meer. Dat ga je doen hè, als je helemaal alleen in een huisje op de hei woont. Dan praat je in jezelf, tegen je plantjes en tegen je wasmand...

Sanne: *(kijkt oma bezorgd aan)* U voelt zich toch echt wel goed hè?

Oma: Ja ja, dat heb ik toch al gezegd.

Sanne: *(schenkt limonade in. Kaja beweegt onder het laken. Sanne ziet dat)* Oma kijk nou, dat laken beweog!

Oma: *(schrikt)* Onzin, dat kan niet!

Sanne: Oma!! Ik ben toch niet gek!! Dat laken beweog echt!! *(loopt naar het laken)*

Oma: Blijf af!!

Sanne: *(deinst achteruit)* Goed oma, ik weet niet wat er met u aan de hand is. Zo ken ik u niet! U doet helemaal niet aardig. Ik ga wel naar huis!

Oma: Het spijt me Sanne. Ik leg het je later wel uit. Ga nu maar.

Sanne: *(loopt langs het laken en geeft er een ruk aan. Kaja komt te voorschijn)* Oma, wat is dat!!!!

Oma: Wat doe je nu!!

Sanne: Oma, wat is dat??

Oma: *(zucht)* Dat is Kaja.

Sanne: Kaja??

Oma: Juist. *(pakt Kaja zijn hand)* Kom maar Kaja. Je hoeft niet bang te zijn. Dit is mijn kleindochter Sanne.

Sanne: Oma, hoe komt u hieraan?

Oma: Laten we eerst eens gaan zitten. Kaja ga alsjeblieft ook op een stoel zitten, dat praat wat gemakkelijker. *(Kaja klimt onwennig op de stoel. Oma en Sanne gaan ook zitten)* Luister Sanne, het was mijn bedoeling dat jij Kaja niet zou zien. Kaja komt van de planeet Marcus, niet waar Kaja?

Kaja: Ploemp, ploemp, dat is zo. Ik ben een Marcusjongen.

Sanne: Een Marcusjongen? Van de planeet Marcus? Dan is er dus echt een ruimteschip geland!!

Oma: Ja kind.

Sanne: Wat doe je bij mijn oma? Zijn er nog meer zoals jij hier?

Kaja: Nee, ik ben de enige, die hier nog is. Ploemp, ploemp, ik mocht eigenlijk helemaal niet mee naar de aarde. Daar ben ik nog te jong

voor. Ploemp, ploemp, ik ben stiekem in het ruimteschip geklommen en heb me verstopt.

Oma: Foei Kaja, dat had je niet mogen doen!

Kaja: Dat weet ik, ik heb er ook erg veel spijt van.

Sanne: Waarom ben je niet mee teruggegaan?

Kaja: Ploemp, ploemp, toen wij geland waren is iedereen weggegaan. Ze zijn planten en zaden gaan zoeken voor onze tuinen op Marcus. Wij hebben bijna geen planten, vandaar. Ploemp, ploemp, ik ben toen uit het ruimteschip gekropen en ben verdwaald. Toen ik eindelijk weer terug was ploemp, ploemp, was het ruimteschip verdwenen. Er waren heel veel mensen en toen ben ik hierheen gevluht. Maar de Marcusmannen komen mij wel weer terughalen.

Oma: Hoe weet je dat zo zeker?

Kaja: Ik heb voor mijn moeder een briefje achtergelaten. Ze zullen dus wel begrijpen dat ik nog op de aarde ben.

Sanne: Hoe lang duurt het voor ze weer terug zijn op Marcus?

Kaja: Ploemp, ploemp, iets langer dan vierentwintig uren. Ons ruimteschip vliegt super, super, super snel.

Oma: Maar hoe komen we aan de weet wanneer ze je precies terughalen?

Kaja: Ploemp, ploemp, dan zie je s'nachts een groen, rood en een fel blauw licht richting de aarde komen.

Sanne: Vannacht zullen ze in ieder geval nog niet komen.

Kaja: Nee, ploemp, ploemp, misschien morgenavond.

Oma: Tot die tijd zullen we je hier verborgen houden.

Kaja: Dank u, ploemp, ploemp, dat is heel fijn.

Sanne: Oma ik kom morgen bij u logeren. We zullen s'nachts op moeten blijven. Kaja moet terug naar Marcus.

Oma: Dat is een goed idee.

Kaja: Niemand mag weten dat ik hier ben. Ploemp, ploemp.

Sanne: Niemand komt dat te weten. Wees maar gerust, Kaja. Heb je trouwens nog broertjes of zusjes?

Kaja: (*verdrietig*) Ja, een broertje Kiri en een zusje Koja.

Oma: Hoe komt het dat je zo goed nederlands spreekt? Spreken jullie dat ook op Marcus?

Kaja: Nee, daar spreken we Marcuaans. Maar, ploemp, ploemp, wij kunnen heel veel talen spreken.

Sanne: Je meent het! Dus ook Engels?

Kaja: Yes, yes.

Oma: En ook Frans?

Kaja: Oui, oui.

Sanne: En Italiaans?

Kaja: Si, si.

Oma: En ook Russisch?

Kaja: Da, da.

Sanne: Te gek he! Hoe hebben jullie dat geleerd? *(er wordt aan de deur geklopt)*

Oma: Oh je!! Daar is iemand. Wie kan dat nu zijn?

Kaja: *(zenuwachtig)* Ik moet weg!! Ik mag niet gezien worden!! Ploemp, ploemp, waar moet ik heen??

Sanne: Kom mee Kaja, naar de slaapkamer van mijn oma. Snel, snel. *(er wordt weer geklopt)*

Oma: Vlug, vlug weg jullie en hou je stil! *(Sanne en Kaja rechts af. Oma loopt naar links en komt terug met Pennelik en Kiekendief)* Wat is dit!! Wat een brutaliteit!! Ik heb u helemaal niet gevraagd om binnen te komen! U dringt zomaar mijn huis binnen! Wie bent u?

Pennelik: Sorry, ik ben Pennelik, verslaggever van het Drentsch Nieuwsblad, dit hier is Kiekendief. Wij dringen bij u naar binnen voor uw eigen veiligheid. *(Pennelik heeft een opschrijfboekje en een pen bij zich. Af en toe schrijft hij iets op en likt dan eerst even aan zijn pen)*

Oma: Voor mijn eigen veiligheid? Wat een onzin! Ik woon hier al jaren alleen en er is hier nog nooit wat gebeurd. Dus wilt u mij uitleggen waarom ik hier ineens niet meer veilig zou zijn?

Kiekendief: Mevrouw..?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto